

СІЧЕНЬ 2025/2026 р.

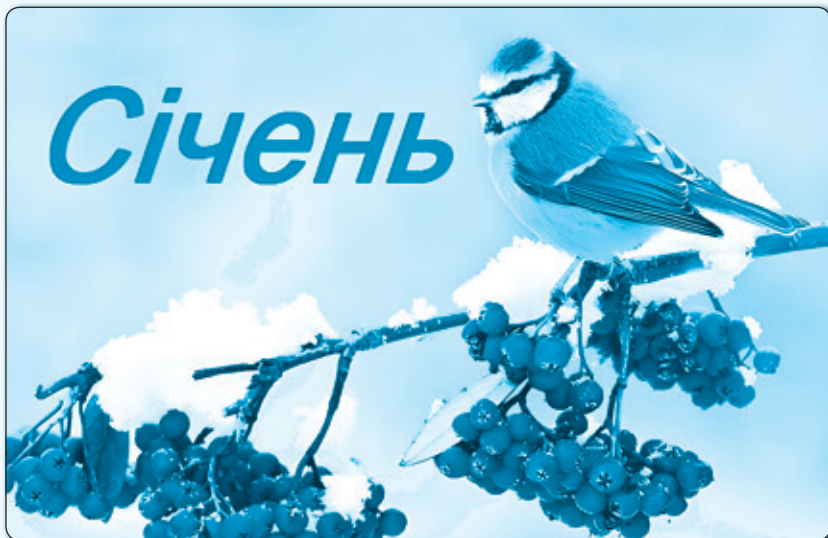
1

ВЕСЕЛКА

ЩОМІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ДЛЯ ДІТЕЙ

Січень

Вас вітаю з Новим роком!
Хай невинним
тихим кроком
Білий та пухнастий сніг
Щастя сипле на поріг!
Хай у Вас збувається
Все, чого бажається!
Хай здоров'я не покине
І добробут в хату лине!

Наталія Забіла

Січень

Подивись: з початку року
На землі лежать сніги.
Скрізь, куди сягає око, –
Кучугури навкруги.

Вітер снігом б'є в обличчя,
Засипає снігом дах.
І ведуть між себе січу
Хуртовини у степах.

Звір в цю січу попадеться, –
Геть тікає ледь живий.
І по праву Січнем зветься
Місяць перший, зимовий.

Та стрічають Перше січня
Дуже радо малюки;
Скрізь веселі, новорічні
Зеленіють ялинки.

Сяють вогники зірчасті,
Й ми бажано для всіх
У житті – нового щастя,
В праці – успіхів нових!

Автором ілюстрації на обкладинці журналу – український художник Кость Лавро.

Раїса Царьова-Форост

Смачні літери

Якось мишенята посідали
Й букви із паперу вирізали.

Раптом бачать – сир лежить кругленький:
– З нього зробимо! – зрадів маленький.

Літери – великі та смачненькі,
Малюки – веселі і міцненькі.

На сніданок по одній з'їдали,
Та й відразу все запам'ятали.

«Більшість життєвих невдач – це люди, які не усвідомлювали, наскільки вони були близькі до успіху, коли здавалися.»

(Томас Едісон – відомий американський винахідник і підприємець, який запатентував тисячі винаходів, у тому числі фонограф та першу комерційно успішну лампочку з розжарюванням.)

Чи знаєте ви, що...

Математик написав легендарну казку

Письменник Льюїс Керролл на прогулянці з друзями придумав персонажа – дівчинку Алісу. Письменник Льюїс Керролл 13 листопада 1862-го почав писати казку про Алісу в країні Див. Справжнє ім'я англійського письменника – **Чарльз Лютвідж Доджсон**. Псевдонім автор утворив через переклад свого імені на латину, потім зворотнім перекладом отриманого варіанту.

Англійський математик Чарльз Доджсон якось на прогулянці з друзями придумав персонажа. Аліса – 7-річна дівчинка, якій наснилися пригоди в підземній Країні див і Задзеркаллі, де вона зустрілася з різноманітними казковими й фантастичними персонажами. Попри дивовижні перетворення жителів Країни див, Аліса сміливо поводить там і намагається зрозуміти, як там все працює.

Доджсон почав роботу над рукописом 13 листопада. «Алісу в країні див» Керролл написав менше ніж за рік.

Розширив історію, додав кілька глав, змінив кілька віршів і додав жарти. Вирішив, що його книга буде розважальною, а не повчальною.

Найняв професійного ілюстратора Джона Теннієла, який вже працював над дитячими книгами. 4 липня 1865-го в лондонському видавництві Macmillan and Co вийшло друком перше видання книги «Аліса в Країні див». Тираж зник з полиць книжкових магазинів в одну мить. Продовження книги «Аліса в Задзеркаллі» було опубліковано 1871-го. Незадовго до свого 66-річчя Льюїс Керролл захворів на важку форму грипу і помер.

Йосип Струцюк

Такий мороз!

Аж блищить на сонці лід!
А на ньому – білий слід.
Ковзани як ковзани –
спробуй втриматись на них!
А мороз, такий мороз!
Петрик зупинивсь нараз:
– Хлопці задихнеться риба!
Рятувати її треба!
Тут підмога підросла –
і робота закипіла.
Слово мовиться до слова –
буде продуха чудова!

Цитати Льюїса Керролла про життя:

«Думай про сенс, а слова придуть самі».

«У всьому є своя мораль, треба тільки вміти її знайти!»

«Найкращий спосіб пояснити – це самому зробити!»

«Впевненість і нерозсудливість – дві сторони однієї медалі».

У СВИТІ КАЗОК

*Казочки знають всі діти на світі
Добре з казками на світі нам жити.
Нас розважають вони і навчають,
Завжди корисними казки бувають.*

*Ми в чарівний ліс підем,
Казку в лісі ми знайдем.
Кругом себе повернись,
Казко, де ти? Нам з'явись!*

Казка про билинку і горобця (Українська народна казка)

Стояла в полі билинка, на ту билинку сів горобець-молодець.

– Билинко, билинко, покинеш горобця-молодця.

– Не хочу!

– То я піду до кіз, нехай тебе з'їдять. Кози, кози, ходіте билинку гризти, билинка не хоче горобця-молодця колихати.

– Не підемо!

– То я закличу вовка, щоб вас подушив. Вовче, вовче, ходи кози їсти: кози не хочуть билинку гризти, билинка не хоче горобця-молодця колихати.

– Не піду!

– То я попрошу стрільця, щоб тебе застрелив. Стрільче, стрільче, ходи вовка бити; вовк не хоче кіз душили, кози не хочуть билинку гризти, билинка не хоче горобця-молодця колихати.

– Не піду!

– То я скажу огневі, щоб тебе спалив. Огонь, огонь, ходи стрільця палити, стрілець не хоче вовка бити, вовк не хоче козу душили, коза не хоче билинку гризти, билинка не хоче горобця-молодця колихати.

– Не хочу!

– То я піду по воду, щоб тебе загасила. Вода, вода, ходи огонь гасити, огонь не хоче стрільця палити.

– Не піду!

– То я закличу вола, щоб тебе випив. Воле, воле, ходи воду пити, вода не хоче огню гасити, огонь не хоче стрільця палити.

– Не піду!

– То я попрошу дуба, щоб тебе бив. Дубе, дубе, ходи вола бити, віл не хоче води пити.

– Не піду!

– То я закличу черв'я, щоб тебе сточили. Черви, черви, ходіте дуба точити: дуб не хоче вола бити, віл не хоче води пити, вода не хоче огню гасити, огонь не хоче стрільця палити, стрілець не хоче вовка бити, вовк не хоче кіз їсти, кози не хочуть билинку гризти, билинка не хоче горобця-молодця колихати.

Кинулись черви до дуба, дуб до вола, віл до води, вода до огню, огонь до стрільця, стрілець до вовка, вовк до кіз, кози до билинки, а билинка налякалась, стала горобця-молодця колихати: а-а-а, люлі, і до сих пір колише.

Степан Жупанин

Щедрівка

**Я несу щедрівочку
У будинки,
Сію-вію житечко
Із торбинки
Сію-вію зернята –
Зоренята.**

**Хай добром проміниться
Кожна хата!
Як моя торбиночка
Порожніє –
То навколо радістю
Світ повніє.**

Яків Щоголів

Зимній ранок

**Я люблю веселий ранок
холодною зими,
як на двір, на стіни, ганок
і на илях за ворітьми
упаде із неба промінь,
дим пов'ється з димарів,
на току підніме гомін
згряя галок і граків,
школярі свої ґринджоли
з повіток подостають
і по вулиці, мов бджоли,
до сугорка загудуть.
Сніг ясным кристалем
блище
лютий холод допіка,
сонце вгору плине вище,
та не гріє здалека.**

Розмалюй.

Анатолій Качан

Різдвяна квітка

До нас прийшла зима-чаклунка,
Засклила річку до весни
І срібні квіти-візерунки
Намалювала на вікні.

А на моєму підвіконні
В найдовшу ніч, серед пільми
Різдвяник розпустив бутони –
Як виклик витівкам зими.

Червоний жар різдвяних квітів
Допомагатиме в ці дні
Новому Сонцю розгорітись
На повороті до весни.

Як гурт колядників, із гаю
На цвіт різдвяника за склом
Щодня синички прилітають
І колядують під вікном.

Для всіх колядників крилатих
Біля розквітлого вікна
Приготували ми на свято
Кутю з добірного зерна.

А як зійшла ясна зірниця,
Біля калини у саду
Ми нашу Долю-захисницю
Теж запросили на кутю.

Зацвів різдвяник на балконі
І квітне так, що навіть кіт,
Умившись лапою спросоння,
Він завітав на підвіконня,
Аж гульк – пожежа у вазоні!?!
З цікавості понюхав цвіт,
Торкнувся лапою: «Привіт!..»

Анатолій Качан

Їдуть гості

– Кицю, кицю, ти навіщо
Гостриш кігті так старанно?
– Бо сьогодні на горище
Я їду на полювання.

– А для чого, люба кицю,
Ти ідеш на полювання?
– Бо до мене зі столиці
Їдуть гості довгождані.

– Гості з Києва?.. До тебе!?!
Не повірю я ніколи!
– Не повіриш – і не треба,
Краще йди собі до школи.

Їде в гості зі столиці
Сам пан Коцький зі сватами.
Пригощу їх, як годиться,
Пирогами і... мишами.

– А чому, скажи, будь ласка,
В тебе писок у сметані?
– Не в сметані, це я маску
Одягла на полювання.

Розмалюй.

ТАЄМНИЦЯ

Малюнки
Андрія Майовця

Василинка з родиною повернулася з церкви. Мати одразу поспішила до кухні, бо на обід мали прийти і Петро, і Устимко. А Василинка та хлопці залишилися на подвір'ї. Хлопці бавилися в піску, а Василинка, зручно вмостившись на качелі, дивилась, як гарно від подуву вітру з дерева опадає листя. На годиннику пробив 3 години, і Василинка чомусь згадала слова, які сказав отець: «Перш, ніж щось зробити, подумайте: як на вашому місці вчинив би Ісус?». «Що це означає?» – замислилася дівчинка. Роздуми Василинки перервав крик, що долинав із пісочниці. «Це моє!» – репетував Петро, намагаючись висмикнути ведерце з рук брата. «Ти ж казав, що ми разом будемо ним бавитися», – не відступав Устимко. Василинці дуже не хотілося переривати свої роздуми. «Все ж доведеться мені їх заспокоїти, бо як я цього не зроблю, то мамі треба буде покинути свої справи», – вирішила Василинка. «Що тут у вас трапилося?» – спитала дівчинка, підійшовши до братів. – Годі вам сваритися. У мене є краща ідея...» Василинка щось загадково прошепотіла хлопцям. Петро та Устимко на знак згоди кивнули головами. Протягом години дітей не було чути. Вони ходили по подвір'ї і збирали листя. Тимчасом мама все підготувала для обіду і підійшла до Василинки: «Дякую, доню, що знайшла для хлопців заняття. Без твоєї допомоги я б ніяк не встигла». Василинка усміхнулася, в ту мить вона зрозуміла, що означають слова, які сказав отець на проповіді. А Петро і Устимко побігли назустріч дідусеві й бабусі. «Стільки ж гарних листочків ви назбирали!» – вигукнула Василинка. «Це» Василинка попросила, – відповів Петро. – Вона сказала, що ми разом зробимо подарунок на день народження. Але це поки що таємниця». «Молодці!» – похвалила хлопчиків мама, а Василинці весело підморгнула.

З ПОШТОВОЇ СКРИНЬКИ

Тарас Шевченко

Було колись в Україні
Ревіли гармати;
Було колись – запорожці
Вміли панувати.
Панували, добували
І славу, і волю, –
Минулося: осталися
Могили по полю.
Високії ті могили,
Де лягло спочити
Козацьке біле тіло,
В китайку повите,
Високії ті могили
Чорніють, як гори,
Та про волю нишком в полі
З вітрами говорять.
Свідок слави, дідівщини
З вітром розмовляє,
А внук косу несе в росу,
За ними співає.

Минуло понад шістдесят років, як знову книжкою появилася словацький переклад творів Тараса Григоровича Шевченка.

Спілка українських письменників Словаччини видала вибране поезії Т. Шевченка під назвою «A žijem ďalej». Автор перекладу – Маріян Гевеші. Післямову «Шевченко повернувся» написав Іван Яцканин.

Тамара Коломієць

Січень

Ліс під інеєм дріма.
По землі іде зима.
Входить, пишна і велична,
В крижану господу січня.

Усміхається з-під вій:
– Як живеш, сердитий мій?
Як снігами ти січеш?
Як морозами печеш?

Місяць січень очі мружить:
– Я сердитий, та не дуже.
Землю пухом укриваю,
Щоб не мерзнуть урожаю.

Поробив для дітвори
Гарні ковзанки з гори.

Лиш недбальців-неслухнянців,
Хто загаявся на гулянці,
Розстіба свого кожуха,
Виставля з-під шапки вуха, –
Тих снігами я січу!
Тих морозами печу!

«Бенкет» – так назвав свій новий твір український письменник Словаччини Василь Дацей. Твір видала Спілка українських письменників Словаччини.

Спілка українських письменників Словаччини порадувала читачів новим романом прозаїка Юліуса Панька «Кам'яний Потік». Як зазначає літературознавець Марина Бабенко-Жирнова, новий роман Юліуса Панька є надзвичайно багатогранним, адже автор піднімає цілий ряд актуальних питань.

Анатолій Камінчук

Коні і поні

- Добрий день! – сказали коні.
- Добрий день! – сказали поні.
- Де були? – спитали коні.
- В дитсадку, – сказали поні.
- Ми не просто там гуляли,
Ми малих дітей катали!

Олександр Винокуров

Киця Рая

Іде киця до крамниці
Вранці по сніжку,
Файна киця в рукавицях,
Білим кожушку.
Поспішає і зітхає:
- Ось уже й зима,
А у мене, киці Раї,
Чобітків нема!
Із крамниці вийшла киця,
Радість ув очах:
Іде киця веселиться
В теплих чобітках.
Тільки знов біда у Раї,
Справа не проста –
Морозець тепер щипає
Кицю за хвоста.
Прибійжить, у ліжко ляже
І не п'є, не їсть...
Хто з вас, діти, їй підкаже,
Як сховати хвіст?

Зірка Мензатюк

Український прапор

Марійка сиділа й малювала. Спочатку взяла блакитний олівець:

- Хай небо буде погідне, ясне! – сказала вона й намалювала небо.

- У небі хай сяє сонечко, – сказала вона і взяла жовтий олівець.

Намалювала сонце, і небо повеселішало.

А внизу поле, чорне та сумне.

- Розвеселімо його! – мовили жовта і блакитна барви.

Взялися за рученьки і злинули додолу: одна блакитним дощиком, друга – ясним проміннячком.

У чорній землі спала насінинка. Пробудилася та й каже:

- Як мені хороше! Дощик мене напоїв, сонечко зігріло.

Буду я проростати.

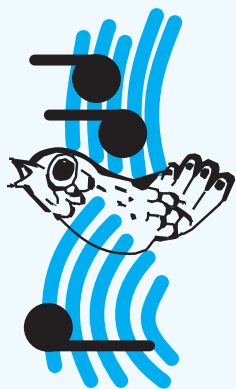
І над землею піднявся зелений паросток. І другий піднявся, і третій, і тисяча тисяч веселих зелених паростків!

- Тепер же я знаю, – засміялася Марійка, – де жовте і блакитне удвох, там настає весна! Бо разом вони дають зелену барву.

Відклала олівці і замилювалася. Гарна жовта барва з блакитною! Як сонечко з небом. Як волошка з пшеницею. Як наш прапор.

СПІВАЙТЕ
З НАМИ

Де згода є в сімействі

Слова Івана Котляревського

Музика Миколи Лисенка

Де згода є в сімействі,
Де мир і тишина,
Щасливі там люди,
Блаженна сторона,
Їх Бог благословляє
І з ними вік живе! (Двічі)

Де згоди немає,
Де мир не царить,
Там щастя не витає,
Добром їх не дарить.
З хором їх пожитки,
Худоба і дітки –
Все марно біжить. (Двічі)

Пошли ж, Боже, радість
І миру покров
На нашу господу
На вбогий сей кров.
І тихеє щастя,
І в мислях согласся,
І щиру любов. (Двічі)

ЗНАЙОМТЕСЬ:

з письменником

Сельма Лагерлеф

Сельма Лагерлеф
(Зельма Лягерлеф;
швед. Selma Lagerlöf;
20 листопада 1858–16
березня 1940) – швед-
ська письменниця,
авторка художніх,
історичних і краєз-
навчих книг. Перша
жінка-письменниця,
відзначена у 1909 році
Нобелівською премією
з літератури. Пись-
менниця здобула най-
більшу популярність
серед читачів завдя-
ки своєму дитячому

роману «Чудесна мандрівка Нільса Гольгерсона з дикими гусьми».

Селма здобула якісну домашню освіту, викладання здійснювалось англійською та французькою мовами. Бабуся прищепила Сельмі любов до народних казок і легенд. Завдяки цьому твори Сельми Лагерлеф сягають корінням у шведські легенди й саги.

У сім років, прочитавши «Оцеола, вождь семінолів» Томаса Майн Ріда, Сельма вирішила стати письменницею. Вона написала вірші й навіть п'єсу. У 1908 році в новелі «Казка про казку» Лагерлеф із гумором описала свої перші творчі спроби. Письменниця часто зверталася до біблійних мотивів у своїй творчості.

Закінчивши у 1882 році Стокгольмську Вищу вчительську семінарію, Лагерлеф стала вчителькою.

Більш зрілий період творчості письменниці ознаменувався виходом у світ таких творів, як «Будинок Лільєкруни» (1911), збірок казок, новел і легенд «Тролі та люди» (1915, 1921), романом «Вигнанець» (1918), повістю «Візник» (1912) і найбільш значним твором того періоду – романом «Імператор Португальський» (1914). У 1920-х роках Лагерлеф звернулася у своїй творчості до жіночої теми, вона писала оповідання, історичну трилогію – «Перстень Левеншельдів», «Шарлотта Левеншельд», «Анна Сверд», – і біографію фінського шведськомовного письменника Захаріаса Топеліуса.

У 1909 році Лагерлеф отримала Нобелівську премію з літератури «як данину високому ідеалізму, яскравій уяві й духовному проникненню, якими відзначаються всі її твори».

Сельма Лагерлеф

Подорож до Єгипту

(Уривок)

Далеко-далеко, в одній зі східних пустель, росла багато років тому старезна й височезна пальма. Усі, хто перетинав пустелю, мимоволі впинялися й милувалися нею, адже вона була значно вища й міцніша за всі інші пальми, і можна було сказати, що вона вища за обеліски й піраміди.

І ось одного разу, коли ця висока пальма стояла, як завжди, самотня й замислена, вона побачила дещо таке дивовижне, що її могутня, увінчана листям верхівка захиталася – від подиву. Віддала, з краю пустелі, ішли два самотні подорожні. Вони перебували на такій відстані, звідки верблюди здаються маленькими мурахами, але було зрозуміло, що це дві людини. Два чужі прибульці в пустелі – а пальма добре знала постійних тутешніх подорожніх – чоловік і жінка без провідника, без в'ючних тварин, без шатра й міхів для води.

– Напевно, – промовила пальма сама до себе, – ці двійко прийшли сюди, щоб померти.

Вона швидко роззирнулася.

– Дивуюся, – сказала вона, – що леви ще не вийшли на полювання на цю здобич. Наскільки я бачу, жоден із них навіть

не поворухнувся. Не бачу я розбійників. Але вони ще з'являться. Сім разів мають вони померти, – думала пальма. – їх зжеруть леви, змії понівечать їх своїми укусами, спрага висушить їх, піски поховають їх під собою, їх уб'ють розбійники, спалить сонячна спека, страх знищить їх.

І вона спробувала думати про щось інше. Доля цих людей засмучувала її.

Але на всьому просторі пустелі, що стелилася під пальмою, не було нічого, що не було б їй знайоме вже тисячу років. Ніщо не могло повернути до себе її увагу. Мимоволі її думки знову повернулися до двох подорожніх.

– Присягаюся посухою й бурею! – сказала пальма, закликаючи в свідки найнебезпечніших ворогів життя. – Жінка щось несе на руках. Невже ці божевільні захопили із собою ще маленьку дитину?

Пальма, далекозора, як більшість старих, не помилилася. Жінка несла на руках дитину, що спала, притулившись до її плеча.

– Дитина майже голенька! – сказала пальма. – Бачу, що мати прикрила її полою свого одягу. Вона схопила її, у чому та була, з ліжечка й хутко втекла із нею.

Малюнок Олексія Базилевича.

Іван Світличний

Ведмежа хвороба

Щось Ведмедик зліг,
Зовсім занеміг,
Побивається та стогне,
Аж гуде барліг.
Ой, – кричить, – умру!
Ой, не чую рук!
Щось у оці а чи в боці –
Сам не розберу
Ой, язик опух!
Ой, заклало слух!
Чи то гикавка, чи кашель
Забиває дух!
Голова гуде,
Обертом іде,
Кості ломить і судомить,
Лиш не знаю де.
Ой, живіт болить!
Ой, п'ята свербить!
На зубах така оскома,
Аж в очах рябить.
Поперек пече,
Віддає в плече,
Їудить-млоїть під п'ятою
Й, може, десь іще!
В носі крутить так,
Що аж хвіст набряк,
Що аж меду захотілось
Сам не знаю як.

Лікар вислухав,
Лікар вистукав,
Каже: – Це така хвороба –
Комизистика.
І хвороба ця
Так лікується:
Треба добре натщесерце
Дати... ремінця.

Куточок кулінарії

Морквяні оладки

Інгредієнти:

- 340 г моркви (або 200 г вже вареної та протертої)
- 2 яйця
- 2 ст. л. цукру
- ½ ч. л. харчової соди дрібка солі
- ½ ч. л. ванільного цукру
- 150 мл кефіру
- 170 г пшеничного борошна
- 1 ст. л. м'якого масла
- ½ ч. л. меленої кориці
- ¼ ч. л. меленого імбиру
- ¼ ч. л. меленого мускатного горіха (за бажанням)
- ¼ ч. л. меленої гвоздики (за бажанням)
- ¼ ч. л. меленого кардамону (за бажанням)
- 100-125 мл олії для смаження

Як приготувати:

Почистьте 340 г моркви, наріжте її великими шматочками та відваріть в невеликій кількості води до повної готовності (у нас це зайняло приблизно 30-40 хв).

Ретельно процідіть моркву від води, викладіть шматочки на паперовий рушник та обсушіть їх від залишків вологи.

Подрібніть моркву в блендері або кухонному комбайні, потім додатково протріть морквяне пюре через сито, щоб переконатися у відсутності грудочок. Готове пюре охолодіть до кімнатної температури.

У великій мисці змішайте 2 яйця, 2 ст. л. цукру, ½ ч. л. харчової соди та дрібку солі. До-

Петро Мах

Щедрувати іде дівтора...

**Наче писанки, гарні хати
Прикрасились білінню-фатою...
І зібралась Ганнуса іти
Щедрувати в селі з дівторою.**

**Будуть славити Бога й людей,
Набажають добра і достатку.
А коли з Водохреща прийде –
Свою доню похвалить і татко.**

дайте до яєчно-цукрової суміші 150 мл кефіру, ½ ч. л. ванільного цукру та перемішайте до однорідності.

Змішайте 170 г борошна, ½ ч. л. меленої кориці, ¼ ч. л. меленого імбиру та решту спецій на ваш вибір. Додайте борошно невеликим порціями до вологих інгредієнтів та ретельно вимішайте суміш.

Злийте рідину із морквяного пюре та додайте його до тіста, перемішайте. Додайте також 1 ст. л. розм'якшеного масла. У результаті у вас має вийти тісто, що за консистенцією нагадує густу сметану. Якщо маса вийшла занадто густою, можете додати ще 2-3 ст. л. кефіру. Залиште готове тісто відпочивати на 10 хв.

Розігрійте велику пательню з 2-3 ст. л. олії. За допомогою столової ложки викладіть невеликі порції тіста в розігріту олію та смажте їх приблизно 2 хв. Коли на поверхні оладок починають з'явитися бульбашки – час перевертати їх на інший бік та смажити ще 2 хв до рум'яності. Готові оладки викладіть на паперовий рушник, щоб він увібрав надлишок олії.

Продовжуйте смажити оладки, за потреби додаючи на пательню олію. Подавайте страву гарячою, злюбленими топінгами, такими як сметана, джеми, варення або мед.

Ірина Мацко

Я малюю Україну

**Я малюю Україну
Мою рідну і єдину!
Розмалюю в кольори
Всі міста і всі двори.**

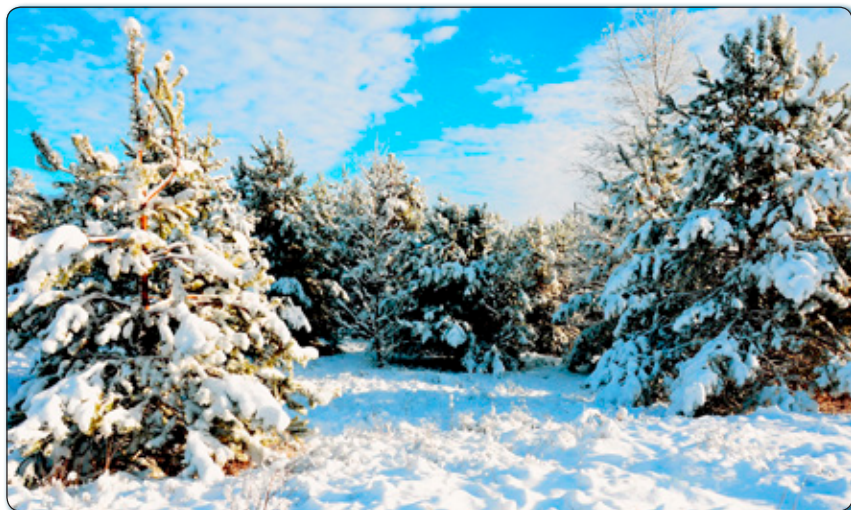
**Ось травичка молода
В ній троянда запашна,
В небі синьо-голубім
Лине згряя голубів.**

**Я Вкраїну розмалюю –
Мир і щастя намалюю.**

Розмалюй.

Ірина Мацко

Зима

**До нас Зима прийшла
І снігу принесла.
Розсипала з торбинки
Сріблястії Сніжинки.**

**Вдягнула козушок
Легенький як пушок,
Побігла діток звати
В сніжки із нею грати.**

Оксана Шалак

Для мами

**Їжачок між голочками
Цілий світ несе для мами:
Листя жовте і ламке,
Яблучко таке хрумке,
Грушу з грушки золотої,
Із ялини - дрібку хвої.
Лугом, полем - навпростець...
Скаже мама: «Молодець!»**

Л. Новикова

Січень

**Вийшов січень у кожусі –
Білі брови, білі вуса.
Біла торба у руках,
Зорі світяться в очах.**

**Січень сипав із торбинки
Сніг на сосни і ялинки,
А з дерев на стежечки
Сніг трусили білочки.**

Ольга Кваша (Львів): Вулиця Сніжна.

**KULT
MINOR**

s.r.o., Prešov. Tlač Grafotlač s.r.o., Prešov. Rozširuje a objednávky na predplatné prijíma redakcia. Realizované s finančnou podporou Fondu na podporu kultúry národnostných menšín. Cena jedného čísla 0,13 €. Rukopisy a ilustrácie nevraciamе. EV 3302/9.

„VESELKA” – časopis pre deti. Ročník 73, vychádza 10x ročne. Vydáva Zväz Rusínov-Ukrajincov SR, IČO 00 177 725. Adresa redakcie: 081 08 Prešov, ul. Janka Boroďača č. 5. Šéfredaktor Ivan Jackanin. Počítačová sadzba NITECH

«ВЕСЕЛКА» – журнал для дітей. Союз русинів-українців СР. Адреса редакції: 081 08 Пряшів, вул. Янка Бородача, 5. Головний редактор Іван Яцканин. Комп'ютерний набір NITECH s.r.o., Пряшів. Друкує Grafotlač, Пряшів. Ціна окремого номера – 0,13 €. Рукописи та ілюстрації не повертаються. EV 3302/9.